

RECENSIE 'MISSIE ZKT. MASSA'

Brutale voorstelling

Gebeurtenis: PeerGroup i.s.m. Kat op het Spek speelt *Missie zkt Massa*
Scenario: Ko van den Bosch **Regie:** Peter Vandemeulebroecke en Ko van den Bosch **Spel:** Thijs Prein en Merijn de Jong **Muziek:** Tin Men & the Telephone **Gezien:** 11/5 (première) Simmeren Schroot, Groningen. **Daar nog te zien:** t/m 27/5 en 5 t/m 9/6

★★★★☆

Vier sterke mannen zetten een op z'n kant liggende dixie overeind. Een stroom van ongerechtigheden vloeit vervolgens uit het aftandse pleehokje over het asfalt. Zo levensecht dat ik het meen te ruiken. Je zit er, als publiek, immers met je neus bovenop.

De voorstelling opent in stijl. Woeste tirades in een mix van fecaliën, fucking's en andere knetterende krachttermen. Grotejongensvocabulary zullen we maar zeggen. De verbeelding aan de macht! Tijd voor een nieuwe revolutie. Ze hebben een missie. Voor de massa. Die voor aanvang al wat lacherig achter de leider aanloopt. Want de massa, dat zijn wij.

De leider, martiale pose, linkervuist in de lucht à la Lenin op het dak van een oude terreinwagen met oplegger die stapvoets tussen bergen metalen door laveert en halt houdt voor een gigantische schroothoop aan de kade van het Winschoterdiep.

Het lijkt erop dat de wisseling van de wacht in artistieke leiding van PeerGroup locatietheater en ook de samenwerking met de Amsterdamse theatergroep Kat op het Spek iets opval-

lends heeft opgeleverd. Want *Missie zkt Massa* is een keiharde, brutale voorstelling en dat mag wel eens.

Thijs Prein en Marijn de Jong zijn allebei gehaaide acteurs. Soepel, wendbaar, zowel verbaal als fysiek. Een prachtig duo dat elkaar perfect aanvoelt en aanvult. Maar wat bezielt deze schreeuwers met hun Russische revolutionaire sentimenten anno 1917? Chleb (Victor Chlebnikov) en Maja (Vladimir Majakovski) noemen ze zichzelf.

De wereld gaat naar de kloten omdat we allemaal 180 willen kunnen rijden. En soms zou je, inderdaad, de tijd wel even in z'n achteruit willen kunnen zetten. Een aanslag, een explosie willen omkeren, zodat een man zijn benen weer terugkrijgt, zodat drijvende lijken in de Middelandse zee in beweging komen en dan in de rubberboot kruipen die zichzelf weer opblaast...

Met vereende krachten trekt het publiek een ijzeren mast omhoog. Chleb klimt erin, oreert vanaf de top, wordt langzaam naar beneden getakeld, oreert door tot in de kist die met grote spijkers wordt dichtgetimmerd. Oreert toch nog door. Sommige mensen moet je met geweld tot zwijgen brengen. De eerste dode is gevallen. De banieren worden gehesen, alles staat in vuur en vlam. Tussen de schroothopen van de beschaving kan die nieuwe revolutie tot bloei komen.

PETER VAN STRIEN